

PsittaScene Vol. 21 nr 3, augusti 2009

Översättning Tiina Håkans/Lars Persson

www.parrots.org

sweden@worldparrottrust.org

Innehåll

- 2 Från ordföranden
- 3 Genetik och bevarande – gulskuldrad amason
- 6 Amasonterritoriet – gulskuldrad amason
- 8 Bilder från WPTs tjugonde årsdag
- 9 20 år i räddande av papegojor – En återblick på WPT
- 13 Att rädda mayafolkets ljusröda aror – Ljusröda aror i Centralamerika
- 16 Från WPTs forum – att lära din papegoja att bada
- 17 Era brev
- 18 PsittaNytt och papegojhändelser
- 19 WPT-kontakter
- 20 Papegojor i det fria: - Brunpannad araparakit

Från ordföranden

På 60-talet då handel med vilda fåglar frodades och uppfödning av fåglar i fångenskap var i sin barndom, såg min far Mike Reynolds bortom horisonten och hot som tornade upp sig gentemot många papegojarters överlevnad. Han grundade senare World Parrot Trust, WPT, för att rädda

sällsynta papegojor från utrotning och för att hjälpa fåglar i fångenskap till att leva långa, friska och lyckliga liv.

Detta år har varit ett stolt år för oss då vi firar WPTs 20e årsdag och dessutom det 2a året för EUs förbud mot handel med vilda fåglar – en händelse som föreföll omöjlig för många år sedan vilket jag är lycklig för att min far fick uppleva.

Förra månaden hade jag det stora nöjet att träffa många av er för att fira dessa milstolpar och jag njöt av ert sällskap under några underbara dagar i Paradise Park i Cornwall.

Då jag ser tillbaka på de två decennierna är det omöjligt att se tillbaka på vart och ett av våra många steg framåt på några få sidor, men jag hoppas du uppskattar att läsa om höjdpunkterna i vår tillbakablick som börjar på sidan 9 i detta nummer av *PsittaScene*. Vi har nu stött räddningen av dussintals av papegojarter i det vilda och hjälpt till med att förbättra livet för hundra tusentals burfåglar över hela världen och har räddat miljoner av vilda papegojor från grymheterna vid handel med fåglar.

Eftersom WPT har vuxit i storlek och inriktning fortsätter vi att se på framtiden och vår fokus ligger på vad som är bäst för papegojorna.

Vi tackar er för att ni deltar i hela eller i delar av denna resa med oss och hoppas ni delar vår stolthet för vad vi utfört tillsammans.

Alison Hales

Ordförande

På våra omslag

Framsidan Ljusröda aror (*Ara macao*) i en dramatisk nedåtriktad flykt vid Tarcoles Beach i Costa Rica. Historiskt finns dessa från södra USA till södra Brasilien, men nu endast i små fickor inom det ursprungliga stora området. Se Att rädda Maya-aror, sidan 13. © Jim McKendry.

Baksidan En anledning till hopp: Brunpannade araparakiter (*Rhynchopsitta terrisi*) återvänder till El Taray Sanctuary, ett område som förstördes av skogsbränder våren 2006. Reservatet, beläget i Sierra Madre Oriental-bergen i Mexico, var det största kända häckningsområdet för denna utrotningshotade art. © Steve Milpacher

Vem är vem? Och hur vet vi

Genetik och bevarande

Artikel av Adriana Rodríguez-Ferraro

Hettan var kvävande denna eftermiddag i maj. Jag gick igenom instrumenten i min verktygslåda då min assistent och jag satt på en trottoarkant och väntade. Vi hade kört i timmar genom dammiga, torra snår på gropiga vägar till denna klassiska lilla venezuelanska stad. Plötsligt omgavs vi av en massa människor som alla pratade. De flesta i gruppen på omkring 40 personer var högljudda barn som ställde en massa frågor. Jag såg genast att de hade vad jag önskade - papegojor. Men det var inte vilka papegojor som helst utan gulskuldrade amasonpapegojor.

Den gulskuldrade amasonen (*Amasona barbadensis*) är begränsad till torra habitat i en annars humid/fuktig miljö. Alla existerande populationer hotas av antingen habitatförstörelse eller illegal plundring av bon eller en kombination av båda. Populationerna isoleras från varandra genom de mera fuktiga habitaterna som de inte använder. Detta gör att de lätt utrotas lokalt eftersom att då en population en gång har utrotats är det mindre sannolikt att fåglarna återvänder till just det området.

Jag var här för att undersöka om de kvarvarande populationerna av den gulskuldrade amasonpapegojan har kontakt, dvs. om olika individer fortfarande kan förflytta sig mellan populationerna och häcka. Svaret på denna fråga är väsentlig för att uppnå långvarigt skydd och kunna åstadkomma skötsel av arten. För att få svar behövde jag studera papegojornas genes. Individernas förflyttning från en population till en annan är mycket svår att observera och registrera på något annat sätt.

För inte så länge sedan var ärftlighetslära och bevarandebiologi helt separata områden inom biologin. Idag är ärftlighetslära ett viktigt verktyg och kunskap i bevarandet av utrotningshotade arter. Min studie involverade genetiska analyser av en speciell typ av DNA (mitokondrisk DNA), och det baserades på förutsättningen att om en population har isolerats en lång tid så kommer individerna som lever i det området att ha samma DNA, vilket i sin tur är olikt DNA från individer som lever i andra områden. Omvänt, om häckning förekommer bland medlemmar av olika populationer, kommer samma DNA-sekvens att finnas i dessa populationer.

DNA måste tas från papegojvävnad så mitt projekt hade två faser: den roliga i fält, där jag tog proverna och den tråkigare i laboratoriet, där jag extraherade DNA och gjorde analyserna. Under tre häckningssäsonger (2005-2007) besökte jag fem av de sex existerande populationerna av gulskuldrade amasonpapegojor i norra Venezuela (den andra är på ön Bonaire som tillhör Nederländska Antillerna) och då två i den västra delen av landet (Falcón-låglandet och Paraguaná-halvön), och tre i öster (Píritu, Araya-halvön, Margarita Island). I alla dessa områden insamlade jag blodprover och två stjärtfjädrar. Sam Williams och Rowan Martin (University of Sheffield, UK) hade vänligheten att sända mig blodprover från papegojor från Bonaire och Miguel Lentino (Phelps Ornithological Collection, Venezuela) tillät mig ta prover från exemplar i museum från La Blanquilla. I detta fall utgjordes provet av en liten bit av en trampdyna.

Provsamlingen från fält var mycket intressant och spännande. Av tidigare erfarenhet från projektet med gulskuldrade papegojor från Margarita Island utvecklade jag projektet så att prover togs från ungar som fortfarande låg i boet men som var mer än 2 veckor gamla. För att få bra och pålitliga resultat behövde jag provta åtminstone 20 individer från varje population och endast från en unge per bo. Att använda prover från syskon skulle ge felaktigt resultat då de delar samma mitokondriska

DNA. Så jag måste finna åtminstone 20 bon i varje område. Detta upplägg medförde inte några problem på Margarita Island där alla bon är kända. Jag gick helt enkelt till det huvudsakliga häckningsområdet med fältassistenter som tillhörde projektet och de klättrade raskt upp i träden som hade bon, tog en unge och räckte den till mig. Jag tog en liten mängd blod från en ven i vingen och två fjädrar från stjärten och sedan sattes ungen tillbaka i boet. Med assistenternas skicklighet och erfarenhet samlade jag 10 prover en enda morgon.

Det var emellertid inte så lätt i de andra områdena där de gulskuldrade finns. Här kontaktade jag lokalbefolkningen som var bekanta med dessa områden och med papegojorna. De hjälpte mig att finna några bon men vi kunde inte lokalisera 20 olika bon i varje område. Eftersom jag behövde så många prover som möjligt i min studie försökte jag med ett annat upplägg. Jag beslutade att använda vuxna papegojor som infångats och hölls i fångenskap i de fall fågeln kom från närliggande områden. Att hålla fåglar som sällskapsdjur är inte illegalt i Venezuela där lagen om vilda djur är mycket tvetydig. Handel är illegal men inte att inneha en fågel. I varje stad gick jag från dörr till dörr och förklarade innehållet i mitt projekt och bad folk om tillåtelse att ta ett blodprov från deras fågel. De såg på mig som en förvirrad kvinna som sökte papegojblod och kom med en massa frågor såsom ”Kommer min papegoja att skadas?”, ”Studerar du AIDS i papegojor?” Några sade helt enkelt nej på min förfrågan, medan andra var förtjusta över att medverka i ett forskningsprojekt. Några sände mig, alltid eskorterad av ett barn, till släktingars eller vänners hem där det fanns papegojor. Många gånger befann jag mig i en familjs vardagsrum eller på en bakgård där de erbjöd mig kaffe och deras fågels livshistoria, där den var funnen, vem som tog den hem, när det skedde, fågelns favoritmat och vilka ord den kunde säga.

Även efter det att papegojägarna hade samtyckt till hjälp måste jag själv ta provet. Alla papegojägare inser att det inte var lätt! De flesta av de papegojor som hålls som sällskapsdjur i Venezuela är vingklippta, men bara på en sida, och de rör sig fritt inne i och runt huset. Ibland var papegojan i ett träd på bakgården och den måste fångas av sin ”favoritperson” och tas in i huset. I de flesta fall fanns denna person någonstans i staden! Mera sällan var papegojan i en bur vars storlek varierade från små till enorma, var och en med sina egna speciella svårigheter. Att arbeta med vuxna papegojor var svårt därför att de lätt blev stressade, vilket aldrig var fallet med ungar. Jag tog snabbt små prover för att begränsa utmattning av papegojan och dess ägare. En av de mest berikande erfarenheterna av mitt projekt var att möta så många trevliga människor som gjorde allt för att hjälpa mig även om de inte kände mig och troligen inte förstod varför jag behövde papegojans blod!

En mycket tråkig del av alla mina resor var den handel med denna art som jag bevittnade. Faktum är att de flesta hem har åtminstone en papegoja och att vårt besök i denna lilla stad så fort attraherade en massa människor och deras papegojor, visar att venezuelanska myndigheter inte vidtar tillräckliga åtgärder för stoppa handeln. Även om själva försäljningsprocessen i de flesta städer omges av mycket hemlighetsmakeri och folk var misstänksamma när jag frågade om papegojorna, var det inte svårt att få information om vem som sålde papegojor och var. I Falcón säljs ungar mycket öppet vid sidorna av huvudvägen från Coro till Maracaibo, så det är uppenbart att lokala myndigheter inte gör någonting för att stoppa detta uppenbara hot.

Efter allt det roliga med att samla prover, tillbringade jag ett år i laboratoriet för att göra analyser. I stället för papegojor och intressanta människor omgavs jag av små provrör, sofistikerade maskiner och dyra (och i några fall) giftiga kemikalier. Resultaten från analyserna visade att varje population av de gulskuldrade amasonpapegojorna har sin egen genetiska identitet och det står helt klart för de från Falcón-låglanderna och ön Bonaire. Detta bekräftar att populationerna är isolerade både geografiskt och reproduktionsmässigt även om 3 av 54 (5,5 %) av identifierade genotyper i denna

studie delades bland olika populationer. Papegojorna på Margarita Island har den minsta genetiska skillnaden av alla populationer.

Den gulskuldrade amasonpapegojan har det senaste århundradet visat en populationsminskning inom sitt utbredningsområde och några populationer (Aruba, Nederländska Antillerna) har utrotats. Resultaten som kom fram i denna studie kan användas som basinformation för utveckling av ansträngningarna på skötsel med fokus på denna art. Varje initiativ för att lyckas med denna art måste sträva efter att behålla den genetiska identiteten hos varje population. Sålunda måste alla populationer skyddas för att bevara artens genetiska potential i sin helhet. Dessutom kan denna information användas för att vara ledande vid frigivning av konfiskerade papegojor, vid förflyttningar och till och med vid återinförande av individer i områden där de gulskuldrade papegojorna är lokalt utrotade.

Erkännande och tack

Jag är speciellt tacksam A. Azpiroz, F. Encinas, A. Tejada, A. Medina, och lokala guider som hjälpte mig under fältarbetet. Fundering till detta projekt kom från World Parrot Trust, the Association for Parrot Conservation, the Wildlife Conservation Society, the Neotropical Bird Club, the Cleveland Metroparks Zoo, the Rufford Foundation, the Whitney R. Harris World Ecology Center vid University of Missouri-St. Louis, och the American Museum of Natural History.

För mer information kontakta Adriana vid:

Department of Biology. University of Missouri-St. Louis. One University Blvd. St. Louis, MO 63121, USA. E-mail: adri2312@yahoo.com

Rubriker:

Den gulskuldrade amasonpapegojans utbredning är begränsad till sju existerande populationer i Venezuela och närliggande öar. Populationerna är isolerade från varandra eftersom de lever i arida/torra fickor i ett annars tropiskt område. Provtagning av dessa populationer för att bestämma deras släktskap kommer att hjälpa forskare att bestämma om det förekommer korsningar mellan populationerna.

Blodprover för DNA-analys togs där så var möjligt från ungar i bon ute i det fria. När det bästa möjliga scenariot inte var möjligt togs prover lokalt från sällskapsdjur och i några fall från samlingar i museer.

Citat:

Resultaten bekräftar att dessa populationer är isolerade genom geografiska gränser och de korsar sig inte.

Amasonterritoriet

Artikel och foton

Av Rowan Martin

Efter över tre års undersökningar av de gulskuldrade amasonpapegojornas (*Amasona barbadensis*) beteenden vid häckning på ön Bonaire, hade jag nöjet att spendera hundratals timmar att betrakta parens beteende vid och runt sina bon. Gång på gång förundrades jag över hur aggressiva dessa vilda papegojor var gentemot andra papegojor. Andra gånger blev jag även chockerad för papegojor kan bli väldigt ”otrevliga”.

Nästan varje dag såg jag episoder mellan par som hade bon och andra fåglar. Jag var aldrig säker på om dessa andra papegojor endast var förbipasserande eller verkliga intränglingar med avsikt att ta över ett hålrum för ett bo, men det blev aldrig så allvarligt så länge som ett respektabelt avstånd hölls (50 m eller mer). Paren visade upp sig för varandra utstötande gutturala skrockande strupljud ackompanjerade av utbredda stjärtfjädrar och utsträckta vingar som visade stänk av rött under vingarna.

Emellanåt ökade spänningen synbart. Individer flög direkt på och drev bort andra från sina platser (ofta en kaktus på Bonaire), för att sedan sätta sig exakt på den plats som den fördrivna fågeln haft. Ur mitt mänskliga perspektiv såg jag detta beteende som en symbolisk och dominant handling. Man kunde nästan höra dem: "Det här är min plats, hör du mig"! "Min!"

Då och då eskalerade situationen ordentligt med par som fysiskt fördrev intränglingar från boet och dess närhet. De flög i cirklar, bakåt och framåt, upp och ner, i försök att utmanövrera den andre. Dessa bråk följdes av gutturala gälla skrin som återkastades mellan klipporna. Ibland grep klor och näbbar tag i varandra vid sammanstötningar i luften och lossnade fjädrar singlar sakt mot marken.

Efter att ha inspekterat ett bo en dag befann jag mig plötsligt mitt i en sådan dispyt. De involverade papegojorna var uppenbarligen så upptagna av varandra att de inte märkte att jag smög omkring med min kamera eller så var jag kanske det minsta orosmomentet för dem. De här kamraterna hade en allvarlig kamp att utkämpa...

Varför kamp?

Den stora gåtan är att lista ut vad de exakt slåss om. En brist på passande boställen antas ofta vara en fråga för papegojor men att faktiskt identifiera hur boställets tillgänglighet begränsar häckning är förenat med svårigheter. Inom några populationer är det mindre aggression mellan par trots att många par inte häckar. På Bonaire är kalkstensklipporna späckade med hål och många är oanvända även om de verkar passande som boställen. Några hålrum som användes ett år, och kunde producera tre eller fyra ungar, lämnades tomma nästa år.

På Bonaire häckar den gulskuldrade amasonpapegojan i mindre sammanhållna grupper, kanske som ett resultat av att det finns sociala orsaker för identifiering av bra platser att ha bon på. Det kan vara något liknande som fårsyndromet hos människor – om andra har boställen på en viss plats, då måste det vara ett bra område, eller ytterligare, om andra häckar framgångsrikt i ett visst hålrum kan det vara värt att kämpa om det. Studier av andra fåglar har visat att genom att manipulera de sociala mekanismerna kan de fås att häcka i områden de inte använt tidigare.

Vi förstår fortfarande förvånansvärt lite om varför papegojor använder en viss boplats men inte en annan. Om vi kan komma närmare ett svar kan vi få ett kraftfullt verktyg i framgångsrikt bevarande av och stöd av papegojpopulationer världen över.

Se <http://www.audubonmagazine.org/features0907/greentravel.html>

Rubriker:

År av studier av de gulskuldrade amasonpapegojorna på Bonaire har lett till några spännande och oväntade sammanstötningar. Fåglarna deltar ibland i territoriella luftstrider.

En fågel kör bort en rival från en taggig favoritplats. Den ser inte särskilt komfortabel men är ofta den bästa tillgängliga i detta arida/torra klimat.

Citat:

”Ibland grep klor och näbbar tag i varandra vid sammanstötningar i luften och lossnade fjädrar singlar sakta mot marken”.

Fotorubriker till 20e årsdagen:

Ledningen för World Parrot Trust, förvaltare, medlemmar och supportrar träffades under två dagar i samband med firandet av 20e årsdagen i juni/juli 2009

Clive, Jill och Paradise Parks Louise and Mark diskuterar saker som tagits fram under arbetsmötet

En chans att chatta för Ria, Ruud, Louise, Cristiana, Chris och Diane

Sam Williams delar med sig av sin forskning

Maureen och Billie (Galah) hjälper till för att möjliggöra stöd till WPT

Max, den grönvingade aran (*Ara chloroptera*) i “Free Flying Bird Show” (uppvisningen med fritt flygande fåglar)

Dot putsas

James tycker om att mata lorier

Tjugo år i räddande av papegojor

En återblick på World Parrot Trust

World Parrot Trust, WPT, grundades 1989 med visionen att hjälpa till med att rädda vilda papegojor från utrotning och att se till att papegojor i fångenskap ska leva ett långt, friskt och lyckligt liv.

Under åren har vi gjort stora framsteg i det som rör bevarande av papegojor och deras välfärd samt rörande forskning och handel med fåglar, saker som sällan togs upp i sammanband med djur och

djurs välfärd för tjugo år sedan. Vi har nu stött dussintals av papegojarter i det fria och förbättrat livet för hundra tusentals bur- och sällskapsfåglar över hela världen. Vårt arbete har också räddat miljoner av vilda papegojor från fågelhandelns grymheter.

WPT har vuxit i storlek och inriktning under gångna 20 år och vi har bestämt satt fåglarnas behov först. Detta koncept har varit en grundläggande vision och har fortsatt vara en ledstjärna för oss.

Vi hoppas ni uppskattar nedan givna korta återblick på höjdpunkterna under gångna två decennier i några viktiga projekt. Vi hoppas ni förenar er med oss i arbetet med att rädda papegojor under nästa 20 år och därefter.

Bevarande

Återvunnet hopp för Mauritiusparakiten: 1991 tills nu

Omkring 1980 hade den världsvida populationen av Mauritiusparakiten reducerats till 12 fåglar eller färre. WPT tog denna, en till synes omöjlig uppgift, att rädda parakiten som vårt första huvudsakliga projekt. Med finansiell uppbackning av WPT och andra har Dr. Carl Jones och hans grupp på Mauritius ökat antalet till omkring 330 individer. 2007 nedgraderades arten från att vara kritiskt hotad till hotad – en häpnadsväckande bedrift och den första för en papegojart.

Aktionsplanen för papegojor: 2000-2004

Den enorma uppgiften att skapa en actionsplan för papegojor blev en av de mest genomförda viljeyttringarna som berör papegojvärlden. Signerad, detaljplanerad och publicerad av WPT och IUCN år 2000 ger denna publikation insikt om världens mest sällsynta papegojor, identifierar det som hotar deras överlevnad och ger rekommendationer för deras bevarande. Planen har lett forskare och förvaltare i uppgiften att skapa passande strategier för att rädda papegojor globalt.

Den mest sällsynta aran: 2001 tills nu

Den vilda populationen av blåstrupig ara är sannolikt mindre än 200 fåglar och med mindre än 10 kända årligen häckande par. Detta viktiga WPT-projekt började 2001 och har under åren resulterat i förbättrade boplatser och överlevnad av ungar. Varje år har vi ställt upp med ett lag för att föra detta projekt framåt. Vi fortsätter att studera varje aspekt i arornas liv och förbättrar teknikerna såsom att aktivt skydda boplatser från plundrare och rovdjur samt med att skapa och installera konstgjorda holkar för att uppmuntra häckning. Vi har också arbetat med ”Natural Encounters Conservation Fund” för att utveckla uppfödningen av ungar hos tama fåglar för att återuppbygga den vilda arapopulationen.

Araparakiten: 2002 tills nu

WPT har stött arbetena vid Monterrey Tech University med förflyttningar av fåglar, radiospårning, planering av bevarande samt byggande av holkar för den hotade araparakiten i många år. Detta viktiga arbete har kastat nytt ljus över de problem som hänger ihop med denna utsatta art i Sierra Madre Occidental Mountains i Mexiko, och har fokuserat på aktuella och framtida ansträngningar för att rädda den från utrotning.

Alltför många att räkna: 1989 tills nu

Alltsedan WPTs start 1989 har bevarandeprojekt och forskningsprogram kraftfullt stötts vilka hjälpt: Kilstjärtsparakiter: Patagonien, Högländs, Vitnackad, Gulörad och Kuba; Aror: Rödörad, Lears, Hyacint, Större Soldat, Spix, Ljusröd, Blåvingad och Rödryggad; Amasoner: Mjölmar, Svartnäbbad, Finschs, Gulnäbbad, Gulhuvad, Gulnackad, Grönkindad, Kuba, Prakt, Blåhuvad, Rödstart, Kejsar, St. Lucia och St. Vincent; Lorier: Rubin och Safir; Filipinsk kakadua; Andra kakaduar: Rödstartad Korp, Goffin, Orangetofs och Moluck; Andra papegojer: UGGLEPapegojan (Kakapon; som inte kan flyga), Svartkindad dvärg, Gulhuvad långvinge, Kap, Rödskuldrad, Meyers, Gråpapegoja och Mindre Vasa.

Forskning

Den "vibrerande" Palmkakaduan: 1996-2000

Den sällsynta och färggranna Palmkakaduan finns i Queensland och på Nya Guinea. WPT stödde forskning utförd av Steve Murphy som hade till uppgift att uppskatta populationens storlek, att se vilken diet som föredrogs, att undersöka reproduktion och avgöra vilka hot från människor som arten hade att möta. Grundläggande viktiga studier med bevakning av bon hela dagar, även inne i boet, samt infraröd videobevakning avslöjade att Palmkakaduan var en mycket specialiserad uppfödare, dock med låg uppfödningegrad jämfört med andra papegojer i samma område.

En gyllene möjlighet: 1998- tills nu

Guldparakiten hotas av plundring för handel med sällskapsfåglar och habitatförlust i östra Brasilien. Sedan 1998 har WPT stött 3 olika biologer – Carlos Yamashita, Toa Kyle och Thiago Orsi – i deras forskning som rör denna överväldigande, unika och sociala art. Deras grundläggande arbete har omfattat kartering av boplatser, observation och dokumentering av grupp beteenden samt analys av blod för att bestämma graden av släktskap mellan medlemmar i mindre flockar vilket har kraftigt ökat vår förståelse för denna arts "sociala biologi". WPT har anslagit över \$100,000 (US) till forskning och bevarande av guldparakiten genom att etablera "the Golden Conure Survival Fund", efter en ursprunglig idé av WPT-USAs föreståndare Glenn Reynolds.

Karibiens smycke: 2004- tills nu

Den gulskuldrade amasonpapegojan lever i små grupper på fyra karibiska öar och i små populationer på Venezuelas fastland. Vi stödde nyligen en genetisk studie utförd av Adriana Rodriguez-Ferraro som gick ut på att bestämma släktskapet mellan dessa isolerade populationer. Vi har också gett stöd åt biologerna Sam Williams och Rowan Martin i deras doktorsstudier som har fokuserat på den reproduktiva biologin hos denna mindre kända amasonpapegoja på ön Bonaire, där den hotas av intensiv plundring och torka. Som en del i medvetandeprogrammet har vi försett öborna med "Happy Healthy Parrot"-broschyrer på holländska och hjälpt till med att anskaffa ringar (band) för att underlätta ett av regeringen löpande amnestiprogram att undersöka öns fångade papegojer.

Sökande... 1989- tills nu

WPT har även stött eftersökningar av populationer av rapporterade utdöda arter. Dr. Charles Munn fann tråkigt nog i en undersökning från 1998 att den blågröna aran var utrotad i vilt tillstånd men att omfattande sökande efter Fiji- och Diademlorin ledde till nya observationer. Genom dessa

eftersökningar fick vi ny insikt i hur en papegojart kan bli utrotad och hur vidare förlust kan förhindras. Nyligen har vi stött biologen Toa Kyle i studier av den gäckande blåhuvade aran i de avlägsna regnskogarna i Peru.

Stöd

Styrka åt människorna (och papegojorna)!

WPT har i Mexiko samarbetat med ”Defenders of Wildlife” för att lansera ett undervisningsprogram som tar fram posters och komiska böcker som avbildar hotade papegojor i ett försök att stoppa den lokala fågelhandeln. I Costa Rica stödde vi ett medvetandeprogram i skolor för att lära barn papegojornas värde i deras samhälle och att stoppa den lokala handeln där.

Den 31 maj 2004 organiserade WPT en ”World Parrot Day” i London. Denna dag med lugna demonstrationer, banér och upptåg av Superpapegojan (även känd som Nick Reynolds, Paradise Park), kulminerade i en marsch från Trafalgar Square till Downing Street, där en petition med 33 000 signaturer överräcktes för ett förbud om import av vildfångade fåglar till EU. Slutligen nådde petitionens signaturer ett antal på över 40 000, och det spelade en stor roll för förbudet som följde. Ytterst förenade sig över 230 organisationer, icke regeringsanknutna, och tusentals av enskilda i kampen – en prestation i internationellt samarbete som nu årligen räddat miljoner fåglar.

Hållbarhet

Uppmuntrande av lokalbefolkningar: 2000- tills nu

En annan WPT-åtgärd är vår strategi att ge stöd till innovativa åtgärder för att skydda papegojor och hjälpa människor som delar denna miljö. Att fånga papegojor är ofta ett sätt att öka en mager inkomst. Det är olyckligtvis aldrig hållbart och när det vilda försvinner från ett område drabbar det både människor och ekosystemet.

I Guyana där lokalbefolkningen fångar och säljer papegojor för handel så gör de också eleganta papegojskulpturer gjorda i lokalt producerad naturlig balata eller latexgummi (övers. anm. LP: balata är gummiliknande material taget från trädet *Manilkara bidentata*.) WPT stödjer där en hållbar industri genom att sälja dessa fint detaljerade statyetter. Genom att göra detta så ersätter denna inkomst den som fågelfångarna och deras familjer tidigare fick genom att fånga vilda papegojor.

WPT har nyligen tagit sig an ett liknande projekt i Peru för att hjälpa infödda att skydda sina papegojor och sina skogar. I samarbete med en lokal organisation ”Peru Verde” stödjer WPT tillkomsten av ”Arpilleras” (appliquéd fabric wall hangings), en sorts väggtaflor, gjorda av över 100 infödda hantverkare. Tavlorna marknadsförs och säljs av WPT till det internationella papegojsamfundet, och de visar livet i regnskogen för både människa och djur. Konceptet är enkelt men effektivt: ”Peru Verde” köper hantverket från de lokala hantverkarna och samhället skyddar de lokala lerbranter där papegojorna äter av leran, medan befolkningen allt efter lär sig om dessa områdets betydelse för arans bevarande (övers.anm. LP: finns på WPTs hemsida).

Utbildning

Att skapa medvetande...

Att utbilda lokalbefolkningen om vilda papegojor har varit centralt i våra ansträngningar och har tagit många olika former.

I början av 90-talet skapade vi fyra utbildningsbussar om papegojor i Centralamerika. Paul Butler, RARE, gav oss ursprungligen idén om en utbildningsbuss ägnad den karibiska ön St. Lucia. Bussen skulle gå över hela ön, besöka skolor och andra platser och berätta om den hotade St. Luciaamazonen och vad som kunde göras för att rädda den. WPTs team från Paradise Park team, lett av David Woolcock och Nick Reynolds, renoverade en buss, utrustade den med ändamålsenlig undervisningsmässig utrustning, och skeppade den på en bananbåt till öns skogsdepartement. Det blev en stor succé och resulterade i liknande bussar som anpassades för grannöarna Dominica och St. Vincent, och också för användning i Paraguay. Som ett resultat av detta fick Paradise Park och World Parrot Trust utmärkelsen "Zoo Conservation Award for Excellence" av BBC "Wildlife Magazine".

Berikande liv

DVD-erna Pollyvision I and II och "Where the Greys" är några av WPTs mest populära produkter. De skapades med tanke på beteendestimulering och utbildning. De visar papegojor i det fria på ett högst anmärkningsvärt sätt. DVD-erna är upplysande, berikande och underhållande både för papegojor och för människor.

Utbildning av papegojskötare

Bredden på vår utåtriktade verksamhet har med tiden vuxit ansenligt. Vi lanserade en kvartalsvis återkommande tidskrift PsittaScene WPTs födelseår 1989. Vi har under dessa år inte missat ett enda nummer. PsittaScene sänds till WPT-medlemmar och supportere och den används av papegojoforskare och entusiaster världen över för att de ska vara informerade om de senaste forskningsrönen, projekt och nyheter från papegojornas värld.

Tusentals exemplar av vår "Healthy Happy Parrot"-broschyr, en kort och klatschig broschyr för nya och entusiastiska papegojägare har distribuerats över hela världen. (övers.anm. LP: broschyr om råd för att få en lycklig och frisk papegoja. Finns på WPTs hemsida)

Dessa utåtriktade ansträngningar har expanderat till Internet där papegojentusiaster och skötare lär från vårt månadsvisa nyhetsbrev sänt per e-mail, "Flock Talk" och från WPTs nya 7000 sidor stora utbildningsinriktade website - www.parrots.org.

Allt som allt läses dessa elektroniska och tryckta alster av 250,000 människor per år.

Välgång

Handelsförbud

Förbudet mot handel med vilda fåglar realiserades i Europa juli 2007 och det var kulmen på sex års ansträngningar. Det icke hållbara fångandet av fåglar samt sjukdomsriskerna och den höga dödligheten hos fåglar i handeln, prioriterades av WPT. Vi tog oss an dessa frågor och var

fokuserade även om uppgiften syntes omöjlig. Förbudet har nu räddat omkring fyra miljoner vilda fåglar per år och har dramatiskt reducerat risken för att fågelsjukdomar ska komma in i importerande länder.

Då vi nu har realiserat detta mål har vi ändrat vårt arbete avseende handel med fåglar till särskilda enskilda länder. Vi utvecklar nu viktiga arbetsrelationer med regionala organisationer i Sydostasien, Mexiko, Afrika och Sydamerika. Genom att styra mot de marknader som idag står för en stor del av den återstående fågelhandeln, hoppas vi kunna stoppa detta grymma och destruktiva beteende på de få återstående platser där det fortfarande förekommer.

“Singing the Blues”

Handeln med vildfångade blåpannade amasonpapegojor har haft en förödande effekt på arten och dess ekosystem. Vår forskning har visat att rådande praxis som rör insamling av dessa papegojor ofta överträds och vi har informerat berörda i USA och UK om att antalet fångade fåglar inte är hållbart och det går emot antagen rätt. Vi kommer att fortsätta att stödja insamlandet av detaljerad information och dokumentation om olika fångstätt och kommer att ge importerande länder korrekt, oberoende och aktuell information.

För gråpapegojorna

Vår “Save the Greys Fund” (Fonden för gråpapegojornas bevarande) startade 2008 för att hjälpa och stoppa handeln med vildfångade afrikanska papegojor, för att uppmuntra hållbara alternativ till papegojfångst, att rehabilitera och släppa konfiskerade fåglar, att återskapa vilda populationer i passande områden inom deras tidigare utbredningsområde samt att höja medvetandenivån om tillståndet för afrikanska papegojor.

I Kamerun har illegal handel med gråpapegojor ett särskilt fokus. WPT arbetade 2008 med ”Last Great Ape Organization” (LAGA) och “Limbe Wildlife Centre” för att erbjuda nödhjälp till över tolv hundra vilda gråpapegojor som hade smugglats illegalt ut ur landet. Vi tillhandahöll ett angeläget behov av fonder och veterinärhjälp krisens första dagar och fortsatt hjälp med rehabilitering och behandling följande veckor. Till sist släpptes mer än sju hundra fåglar tillbaka till det fria.

Framtiden...

Med hjälp av medlemmar och supporters över hela världen har WPT utfört ansenligt konsekvent och holistiskt bevarande, utbildning och försvar av papegojor i över två decennier. Vi har nått bestående resultat i bevarandet av papegojor, människor och ekosystem och kommer att fortsätta dessa ansträngningar så länge som det behövs.

WPT UK/World - Glanmor House, Hayle, Cornwall, TR27 4HB, UK. Tel: (44) 1736 751026.
uk@worldparrottrust.org

WPT USA - PO Box 935, Lake Alfred, FL 33850, USA. Tel/Fax: (1) 863 956 4347.
usa@worldparrottrust.org

Att rädda mayafolkets ljusröda aror*

Av Colum Muccio

[*övers.anm. TH: *Ara macao cyanoptera* har ännu inget officiellt svenskt namn och kallas i detta sammanhang bara för mayafolkets ljusröda ara]

Det kan vara farligt at rädda papegojor. Fråga Hyron Peñante. Hyron arbetar som polis i ”Guatemalan Green Police”. Han blev skjuten av äggplundrare när han 2003 beslagtog två nykläckta ljusröda araungar (*Ara macao*). Lyckligtvis återhämtade sig polismannen Peñante från sina skador och han fick även internationellt erkännande för sitt hjältemod. 2004 fick han ta emot ”Disney Conservation Hero Award”-priset. Fågelungarna blev en del av ett uppfödningssystem, som medverkar till att bevara de här starkt utrotningshotade fåglarna i detta område.

Den fantastiska ljusröda aran är en av de mest symboliska arterna i mayafolkets skogar och har en klar plats i mayafolkets mytologi. Mayakulturen, som är en av de äldsta och mest imponerande i hela världen, har sina rötter i de låglandsskogar, där numera de nutida staterna Mexiko, Guatemala och Belize ligger. Den här låglandskulturen försvann på ett mystiskt sätt kring 800 e.Kr. – ett resultat som berodde på flera saker som misskötsel av naturresurser, hungersnöd eller klimatförändringar. Mayafolkets ljusröda ara (*A. m. cyanoptera*), underart till ljusröd ara i detta område, håller nu på att möta ett liknande kusligt öde.

Ljusröda aror i Mexiko, Guatemala och Belize räknas som mayafolkets ljusröda aror med hänvisning till historisk mayakultur i detta område. De här fåglarna utgör en av de få kvarvarande genetiskt livskraftiga populationerna i Centralamerika. Situationen för denna population är verkligen prekär, och dess beskydd har blivit mer och mer av brådskande natur med beaktande av att många populationer redan försvunnit. Arternas eller ekosystemets successiva tillbakagång sker mestadels relativt obemärkt med tiden, men om man ser det hela ur historiskt perspektiv leder det till ett alarmerande resultat. De första europeiska upptäcktsresandena rapporterade om stora, heta araflockor som flög över Peten i norra Guatemala, och likaså över Stilla havets kustområde. Nuförtiden är saken helt annorlunda. Ironiskt nog anses ljusröd ara inte vara kritiskt utrotningshotad, eftersom det finns grupper av stabila populationer i Latinamerika. Men ändå enligt ”Wildlife Conservation Society’s” (WCS) beräkningar lever bara 500 individer inom dessa tre länders områden och antalet sjunker alltjämt.

Naturvårdarna, ursprungligen från Guatemala, Belize och Mexiko, grundade år 2000 ett konsortium tillsammans ”Macaws Without Borders” (aror utan gränser) eller ”Guacamayas Sin Fronteras” (GSF) för att möta detta överhängande hot. Bidragsminskningar har lett till att flera ursprungliga medlemmar utträtt ur konsortiet och det har resulterat i ett minskande samarbete över gränserna. GSF Guatemala fortsätter dock ett starkt gemensamt samarbete med WSC, ”Wildlife Rescue and Conservation Association” (ARCAS – Guatemalan NGO), ”Aviarios Mariana” (privat uppfödningseenhet) och den guatemaliska regeringens ”National Council of Protected Areas” (CONAP).

Ljusröda aror och allt annat naturliv i mayafolkets skogar möter många och varierande hot och faror. Förlust av naturlig miljö är ett allvarligt problem. Mayafolkets ljusröda ara bygger sitt bo nästan uteslutande i ”cantemo”-trädet (*Acacia glomerosa*), en art som växer nära floder och sjöar – områden som illegala invandrare ofta använder till svedjebruk. De här stora och framträdande träden blir ofta 40 meter (130ft) höga och bildar håligheter som är idealiska boplatser för aror. ”Africanised bees”/mördarbin, skogsfalkar (*Micrastur*) och veckelbjörnar (kinkajou, en sorts

halvbjörn) dödar eller tränger olyckligtvis ofta undan aror. Elden från svedjebbruk förändrar vidsträckta områden i mayafolkets skogar till savann varje år, om än elden vanligtvis inte når trädtopparna där arorna har sina boplatser och foderställen. Narkotikahandeln i området är betydande och kan bara tas omhand av guatemalansk armé och polis. De här gängen flyttar ofta till området med "eget" folk och "ger" dem en bit land och vapen i utbyte mot att skydda hemliga start- och landningsbanor. Tidningsreportrar påstår att en lokal drogchef kontrollerar över 20,000 hektar (49,000 acres/tunmland) huvudsakligen i skyddsområden i "Mayan Biosphere Reserve" (MBR). Omfattande delar av mayafolkets skogar är på grund av dessa karteller förbjudet område. Forskningsteam har till och med blivit kidnappade och ansatta på olika sätt. På grund av detta har Petens generella duglighet öppet ifrågasatts, också beroende på situationen med inkräktare och människosmugglare samt att man inte respekterar gränserna. Lokala "guaceros" eller plundrare fortsätter sin aktivitet i MBR trots begränsningar i den gränsöverskridande handeln på grund av internationella konventioner mot handeln samt hot mot fjäderfäindustrin och människors hälsa i form av sjukdomar, som fågelinfluensa, "West Nile"-virus och Newcastlejukan och arornas prekära situation i området. Dessa guaceros bevakar och tömmer aktiva bon. När äggen kläcks, tar de fågelungarna och transporterar dem till marknaden. Myndigheterna i Guatemala gör ett relativt bra arbete med att försöka kontrollera handeln, men ryktet att man kan få en araunge för \$US300-\$US600 (Q2,500 – Q5,000) på svarta marknaden, håller den illegala handeln vid liv.

På grund av arornas kritiska situation i området, organiserade WCS ett arbetsmöte i Peten i november 2008. Araexperter från Förenta Staterna, El Salvador, Peru och Guatemala formulerade tillsammans en detaljerad strategi för att optimera GSF's begränsade tillgångar för att rädda mayafolkets kvarlevande ljusröda aror. Miljöundervisningen ansågs vara avgörande i en allmän strategi. Detta faktum visade sig också vara riktigt då en lokal guecero efter påtryckning av dotter och en lokal skoldirektör blev övertygad om att lämna arabona med ungar i fred och låta ungarna bli flygfärdiga. WCS och ARCAS kommer att fortsätta sina ansträngningar i miljöundervisning i hela MBR och speciellt inrikta sig på de strategiskt viktiga samhällena nära boplatser. I samband med dessa undervisningsaktiviteter kommer ARCAS och CONAP kommer att fortsätta att försöka kontrollera handeln med djur. ARCAS får varje år 2 – 4 fåglar som beslagtogs av handlare till "Wildlife Rescue Center".

Det är mycket sannolikt att de ljusröda arornas bon har blivit plundrade årligen under de senaste decennierna. På så sätt har det blivit brist på flygfärdiga fågelungar i naturen och biologerna är rädda för att den kvarlevande häckande populationen snart inte är mer reproduktivt vital. Deltagarna i arbetsmötet föreslog att man skulle experimentera med olika metoder för att öka återhämtningen hos mayafolkets ljusröda ara. En metod som diskuterades var att flytta och handmata den andra eller den tredje fågelungen från ett naturligt bo. De här fågelungarna kan vanligtvis inte konkurrera med sina äldre syskon och svälter ofta ihjäl. En annan diskuterad metod var förstärkning eller ökning av vilda populationen genom att släppa ut fåglar uppfödda i fångenskap. Numera föder ARCAS och Aviaris Mariana upp aror för att i framtiden ge möjlig förstärkning åt populationen. De här fåglarna måste naturligtvis undersökas noggrant för att man ska vara säker på att sjukdomar inte sprids i naturen.

Det är absolut avgörande att skydda de cirka 30 aktiva vilda bon som finns i MBR. Det håller på att bli en allt svårare uppgift och den orsakar instabilitet i Peten och det krävs ett nära samarbete mellan NGOs, CONAP, polisen och armén. WCS vill fortsätta med observation av bona och ha kontroll på rovdjuren i "Laguna del Tigre park" samt huvudsakligen ha fokus på en viktig häckningsplats i El Peru. ARCAS vill vara med och stödja veterinär sakkunskap i dessa ansträngningar. Användningen av det giftfria bekämpningsmedlet Permethrin kommer att fortsätta att användas för att kontrollera mördarbin/"Africanised bees". Konstgjorda tvåkammarholkar

används för att kontrollera skogsfalkar och videokameror är inställda i holkarna för att observera och kontrollera rovdjur. (se http://www.wildlandsecurity.org/el_peru.html för videos). Tillsammans med ARCAS önskar WCS starta ett program för frivilliga och anlita kompetenta personer som kan övervaka och skydda vilda arors holkar och därmed hjälpa till med populationsförstärkning och miljöundervisning.

Hjälp oss att säkerställa att ljusröd ara inte får samma öde som låglandets mayakultur och att det finns kvar en levande symbol för mayafolkets skogar! Om du vill delta eller bidra till bevarandet av mayafolkets ljusröda ara eller om du vill delta i holkövervakningsprogrammet, kontakta oss: arcas@intelnet.net.gt

Rubriker

Ljusröd ara möter ett starkt hot från jordbruket, som tar mer och mer plats och förstör den naturliga miljön, liksom från plundrare och påverkan av den närbelägna narkotikahandeln.

Uppfödning i fångenskap kan hjälpa till att förstärka den vilda populationen i framtiden. Omfattande undervisning i lokala skolor hjälper redan aror, då barnen undervisar sina föräldrar i att låta arorna få flyga fritt.

”Key”

Ljusröd ara (*Ara macao*)-”range”

Från WPTs forum

EB Cravens är en fast expert på parrots.org. Han har över 20 års erfarenhet av mer än 75 papegojarter när han svarar på dina knepiga frågor. Mera information om papegojexperter hittar du på www.parrots.org > Forums, Experts & Bloggers

Fråga

Från Rodney J Semones

Virginia, USA

Jag har haft min 7-åriga gråpapegoja Sparkle i 2 år nu. Sparkle vill inte bada. Hon är vettskrämd för bad och sprayning med vatten. Jag har försökt låta henne bada i lugn och ro. Jag har försökt ta henne med mig till duschen men förgäves. Jag har till och med försökt ge henne salladsblad med mycket vatten på men hon vill inte ha någonting att göra med dem. Hon håller sin hud i utmärkt skick genom att putsa sig och hennes hud är inte torr. Jag är bara orolig över att hon behöver bada. Jag har provat alla möjligheter. Skulle någon ha några idéer som kunde hjälpa Sparkle att bli av med sin skräck för bad? Alla råd uppskattas.

Svar

From EB Cravens

Hawaii, USA

Enligt min erfarenhet vill många afrikanska papegojor inte bada i sina vattenskålar och om de inte vänjer sig vid det som unga, kan de bli rädda för vattenslangar eller sprayflaskor. Ditt försök med salladsblad var korrekt men ett mera positivt sätt att få fram din gråpapegojas instinkter skulle vara att skaffa en stor, tät lövruska från något mjukbladigt träd – inte ek, men gärna något trädslag som alm, poppel eller plommon. När hon är van att sitta bredvid den eller på kvistarna i närheten, ta en sprayflaska med ljummigt vatten och spruta vatten på bladen som ligger nära henne men spruta inte på henne. Rikta vattnet mot högst fothöjd och duscha VÄLDIGT LÄTT i luften så att bladen fuktas och också lite på hennes huvud och rygg. Imitera hennes allra gladaste och positiva läten samtidigt. Gör allt väldigt försiktigt och tålmodigt. Om hon backar, sluta genast och duscha bara bladen tills de är våta. Gå sedan bort och låt henne själv agera. Den här proceduren har lockat många av mina lättskrämda badare att börja leka med de blöta bladen.

Om du tar henne till duschen, sätt henne på en blöt och fast handduk på duschdraperistången och låt henne titta på dig och bli våt i den varma och fuktiga luften – även detta är bra för henne. Hon kan så småningom känna sig tillräckligt bekväm med att du skvätter lite vatten på henne och låter henne förstå att det är något skrämmande med vatten. Och åter, välj gärna något glatt och positivt ljud för att visa att det här ska vara något roligt!

Lycka till och låt oss veta om hennes framgångar.

Era brev

Fråga

Från Barry Fass-Holmes

San Diego, CA

Har författaren av släktskapsstudien några bevis rörande frågeställningen om Spix ara är närmare släkt med andra aror eller med parakiter? Om de har det, vilka är det?

Svar

From Tim Wright

New Mexico State University

Vårt senaste släktskapsträd visar att Spix ara finns i en klad som också innehåller några andra släkten, också kallade för aror, och då inkluderande *Ara*, *Orthopsittaca* och *Propyhyrra*. Vanligen är termerna parakit och ara av klart begränsat taxonomiskt värde, eftersom några olika klader består av både parakit- och arasläkten. Även några typiska släkten verkar vara felaktiga. Bland dessa rör det sig huvudsakligen om släktena *Aratinga*, som har medlemmar i några olika klader och kommer att kräva taxonomisk granskning.

Följ oss i vårt arbete då vi försöker ta reda på de här intressanta familjeförhållandena!

Erkännande

Från Phoebe Linden

Santa Barbara, CA

Gratulationer till det senaste numret av PsittaScene som fick till följd att jag nu ligger efter i mitt schema, eftersom jag blev helt upptagen av fylogeni och artikeln (Alla i familjen, papegojornas familjetråd, s. 8-11). Jag kunde inte lämna den. Jag vill ha papegojornas familjetråd tatuerat på min underarm eller kanske tryckt på en T-skjorta. Utmärkt arbete.

Min flock älskar Hugo Cobos omslagsbild! Ögonen bara vidgar ut sig när jag visar bilden för honorna.

”Amazonröster”, s. 4-5, är en informativ artikel med ett argument som ger anledning till reaktion: ”De här papegojorna är lättlärd och i fångenskap kan de lära sig att imitera.” Ja, amasoner i fångenskap imiterar, men inte bara det, eftersom de också skapar nya ljud och mångsidiga rop som kan förskönas och förändras till oefterhärmliga prestationer. Plus det att vissa av rösterna som våra kära amasoner skapar utan tvekan ALDRIG har hörts någon annanstans på denna planet: underliga ljudvariationer som kan börja som ett solo men kan sluta med 6-8 röster. Ren kreativ energi, uttryckt högljutt.

Som deras vilda kusiner, skapar amasoner i fångenskap variationer i rösten som hjälper till att nyskapa och utvidga de sociala gränserna.

Det här kritiserar inte artikeln eller studien i sig på något sätt, det här är bara en vänlig kommentar från en högljudd, inte bara imiterande flock som fångslar mig.

Svar

From Jamie Gilardi

World Parrot Trust Director

Tack så mycket! Det är alltid spännande att få feedback om PsittaScene. Jag tror att i detta fall angående artikeln om amasoner, har forskaren antagligen inte haft lika mycket erfarenhet om fåglarna i fångenskap som du har. Men jag är i alla fall säker på att din kommentar sammanfaller med deras åsikter.

Kreativiteten som du dessutom talade om är påtaglig och jag blir alltid djupt imponerad av att papegojorna verkar förstå social kommunikation med människor med sådan känsla - speciellt när de vet att poängen i en rolig historia kommer och de börjar skratta före människorna!

Vi har fått många kommentarer (alla positiva) om artikeln med släktskapsträdet... Utmärkt arbete!

Brev

Bästa Alison,

Jag skriver för att tacka dig för de underbara festligheterna vid firandet av det 20de jubileumsåret. Det var verkligen två förtjusande dagar.

Varje minut var full av glädje. Föreläsningarna och mängden folk som uppenbart bryr sig om och älskar papegojor gjorde hela upplevelsen till ett rent nöje. Förutom den härliga Paradise Park, där vi kunde vandra bland de inhägnade områden och njuta av fåglarna och titta på flygande förevisningar, kan man lägga till kafferasterna, luncherna som bestod av äkta maträtter från Cornwall och en utmärkt utegrill där ett lokalt jazzband spelade, och som höjdpunkt, tillgång till ett gäng verkliga experter som har gjort papegojorna till sitt uppdrag och sitt liv.

Jag har aldrig gjort en bättre investering i mitt liv. Jag kommer aldrig att glömma WPT20. Tack så mycket alla för denna upplevelse.

Med vänlig hälsning,

Nancy Hurworth, Hampshire, UK

Skicka dina brev till joanna@worldparrottrust.org eller till den lämpligaste adressen på vår adresslista på sidan 19.

Papegojhändelser

Kryssning för papegojälskare

Från 24 oktober till 1 november 2009

Kom och delta med andra papegojentusiaster i en 8-dagars välgörenhetskryssning ombord på "Carnival Freedom" som seglar från Ft. Lauderdale till Mexiko, Costa Rica och Panama.

Carol Ciriano, 570-226-2569

baldmantravel@gmail.com

www.parrotloverscruise.com

Papegojnyheter

Nyheter om ugglepapegoja

Som väntat visade sig ugglepapegojornas (*Strigops habroptilus*) häckning vara den mest produktiva sedan programmets start i början av 1980-talet. Det kan hänföras till att rimuträden bar ovanligt mycket frukt på Codfish/Whenua Hou Island (Nya Zeeland). Faktum är att antalet häckningsmogna honor nästan har fördubblats sedan den senaste större fruktskörden/häckningen 2002. Då fanns det 21 häckningsmogna honor jämfört med nuvarande 38. Från januari till april år 2009 har en grupp på

ca 35 personer, från "Department of Conservation" och frivilliga varit på ön och tagit hand om och övervakat häckningen. Söndagen den åttonde maj kläcktes det första ägget i Margaret Maries bo och det ökade ugglepapegojornas population till 100 individer i hela världen!! När alla äggen hade kläckts, var antalet 124!

Don Merton

Bevarande först

Återkomsten av den rödpannade kakarikin (*Cyanoramphus novaezelandiae*) till Raoul Island efter 150 år ger hopp om likadana framgångshistorier längre fram. De ljudliga fåglarna var en gång allmänna på den avlägsna ön, ca 1 000 kilometer norr om Nya Zeeland, men flydde efter det att kolonisterna på 1800-talet medfört skadedjur som råttor, katter och getter. Mellan 2002 och 2004 gav "Conservation Department" \$1 miljon för att utrota skadedjur, speciellt råttor och katter. Nu är skadedjuren utrotade och kakarikin är tillbaka. Den naturliga återkolonisationen från närliggande öar är den första i sitt slag när det gäller bevarandet av papegojor och papegojarternas första kolonisation efter decimering av rovdjur.

Paul Easton – The Dominion Post, <http://www.stuff.co.nz/dominion-post/>

Äggsmuggling avslöjad

Äggen till den utrotningshotade bruna korpkakaduan (*Calyptorhynchus lathami*) tillhör de som eftertraktas av internationella samlare. En internationell, kriminell kartell från norra Victoria tjänar många miljoner dollar genom att smuggla utrotningshotade och exotiska fågelägg in och ut ur landet. Kartellen, bland medlemmarna finns kända licensierade fågelinnehavare, använder kurirer som har specialtillverkade västar och underkläder för att kunna bära till och med 500 exotiska fågelägg till Australien varje månad. En kurir kan bära 30 till 50 ägg på en gång. Tullens nationella utredningsledare Richard Janeczko berättade att djursmugglaren föredrar fågelägg framför levande djur, eftersom äggen var enklare att smuggla. Den illegala smugglingen av djur sägs vara värd mellan \$US5 och \$US15 biljoner (\$A6,8 - \$A20,5 biljoner) per år.

Mark Russel, <http://www.theage.com.au/>

Förgiftad Kaka frisläppt

En allvarligt sjuk, ung Kakahona (*Nestor meridionalis*) som hittades paralyserad och döende i en takränna i Wellington, Nya Zeeland, har tillfrisknat och kunnat återvända till naturen. Två förbipasserande hittade fågeln och förde den till djursjukhuset i Wellington Zoo, där fågeln visade på neurologiskt trauma, men inga tydliga andra skador.

Veterinärerna misstänkte tungmetallförgiftning men lyckligtvis visade röntgenbilderna inga metallspår i hennes tarmkanal. Fågeln tillfrisknade snabbt och blev frisläppt inom ett 225 hektars reservat två veckor senare.

Kaka, som är en inhemsk papegoja, är intresserad av saker gjorda av människor och kan ha insjuknat efter att ha mumsat i sig sådant som galvaniserat järn, spikar och fogbeslag av bly, sådant som allmänt finns på tak.

Dave Burgess – The Dominion Post <http://www.stuff.co.nz/dominion-post/>

Förstklassiga papegojälskare

Varje vår delar Jenna Morris, lärare för elever i första klass, med sig sin passion för fåglar till sina elever i Hugo Reid Primary School i Arcadia, Kalifornien. Hon började med att ta med sig sin kakadua, Coco, till skolan varje fredag. Cocos besök har utvecklat en djup kärlek för fåglar. (Coco deltar till och med i brandövningarna!)

Fåglar är centrala i många aktiviteter, då eleverna lär sig att göra grundläggande utredningar, skapa bildspel med hjälp av datorn, jämföra, lösa fågelrelaterade matematiska gåtor och skriva deskriptiva uppgifter. De ritar och målar fåglar, gör konstnärliga modeller och lerskulpturer av fåglar. Eleverna får också information om djurens anpassning och forskning om utrotningshotade fåglar. Slutligen, efter omsorgsfulla utredningar, rapporteringar och diskussioner, röstar eleverna för en fågelart som de ska stödja på "Earth Day". Under rösträkningen är spänningen stor!

Under de senaste tre åren har fru Morris' elever valt papegojan till sin speciella fågel. De har samlat ihop till donationer, vanligtvis genom att hjälpa till hemma och de har stött tre olika "World Parrot Trust"-projekt: Röddpannad araparakit i år och Större soldatara och Blåstrupig ara tidigare år. De har mycket att vara stolta över och sprider sina kunskaper och gott medborgarskap om utrotningshotade fåglar genom att visa upp sina oljepastellskisser och att skriva interaktiva "posters" på skolans öppna dag i slutet av året.

Världens papegojdag i Indien

Presidenten för Indiens miljösamfund S.K. Sharma organiserade festligheten "Världens papegojdag" den 30 maj 2009 i Chandigarh, Indien. Till festligheterna hörde målning och frågesporter, upphängning av nya fågelholkar och plantering av mango- och guavaträd. Talaren koncentrerade sig på skyddet och återställningen av det lokala reservatet och på att påverka att folk samarbetar med djurskyddsmyndigheter för att stoppa den olagliga handeln med papegojor och andra fåglar. Cirka 50 elever och lärare tågade genom staden och reservatet med skyltar "papegojorna behöver hjälp – rädda reservatet."